ರಮ್ಮೆಯರಸಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು ॥ ೯೪ ॥

ಸತ್ಯಲೋಕದ ಬೊಮ್ಮ ಕೌಸ್ತುಭರತ್ನವನಿತ್ತ ।
ಮುಕ್ತಾಸುರರು ಮುದದಿಂದ ॥
ಮುತ್ತಿನ ಕಂಠೀಸರವ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನಿತ್ತ ।
ಮಸ್ತಕದ ಮಣಿಯ ಶಿವನಿತ್ತ ॥ ೯೫ ॥

ತನ್ನರಸಿ ಕೂಡೆ ಸವಿನುಡಿ ನುಡಿವಾಗ ।
ವದನದಲ್ಲಿದ್ದಗ್ನಿ ಕೆಡದಂತೆ ॥
ವಹ್ನಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡಿ ಅವನೊಳಗಿದ್ದ ।
ತನ್ನಾಹುತಿ ದಿಬ್ಬಣ ಸುರರಿಗೆ ॥ ೯೬ ॥

ಕೊಬ್ಬಿದ ಖಳರೋಡಿಸಿ ಅಮೃತಾನ್ನ ಊಟಕ್ಕೆ ।
ಉಬ್ಬಿದ ಹರುಷದಿ ಉಣಿಸಲು ॥
ಉಬ್ಬಿದ ಹರುಷದಿ ಉಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಿಂಧು ।
ಸರ್ವರಿಗೆಡೆಯ ಮಾಡಿಸಿದ ॥ ೯೭ ॥

ಮಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೌತಣವ ।
ದಾನವರು ಕೆಡಿಸದೆ ಬಿಡರೆಂದು ॥
ದಾನವರು ಕೆಡಿಸದೆ ಬಿಡರೆಂದು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ।
ದೇವ ಸ್ತ್ರೀವೇಷವ ಧರಿಸಿದ ॥ ೯೮ ॥

ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದುನ್ನತಮಯವಾದ ಲಾ ।
ವಣ್ಯದಿಂದ ಮೆರೆವ ನಿಜಪತಿಯ ॥
ಹೆಣ್ಣುರೂಪವ ಕಂಡು ಕನ್ಯೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇವ ।
ಗನ್ಯರೇಕೆಂದು ಬೆರಗಾದಳು ॥ ೯೯ ॥

ಲಾವಣ್ಯಮಯವಾದ ಹರಿಯ ಸ್ತ್ರೀವೇಷಕ್ಕೆ ।
ಭಾವಕಿಯರೆಲ್ಲ ಮರುಳಾಗೆ ॥
ಮಾವರ ಸುಧೆಯ ಕ್ರಮದಿಂದ ಬಡಿಸಿ ತನ್ನ ।
ಸೇವಕ ಸುರರಿಗುಣಿಸಿದ ॥ ೧೦೦ ॥

ನಾಗನ ಮೇಲೆ ತಾ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ ।
ಆಗಲೆ ಜಗವ ಜತನದಿ ॥
ಆಗಲೆ ಜಗವ ಜತನದಿ ಧರಿಸೆಂದು ।
ನಾಗಬಲಿಯ ನಡೆಸಿದರು ॥ ೧೦೧ ॥

ಕ್ಷುಧೆಯ ಕಳೆವ ನವರತ್ನದ ಮಾಲೆಯ ।
ಮುದದಿಂದ ವಾರಿಧಿ ವಿಧಿಗಿತ್ತ ॥
ಚದುರ ವರವ ವಾಯುದೇವರಿಗಿತ್ತ ।
ವಿಧುವಿನ ಕಲೆಯ ಶಿವಗಿತ್ತ ॥ ೧೦೨ ॥

ಶಕ್ರ ಮೊದಲಾದ ದಿಕ್ಪಾಲಕರಿಗೆ ।
ಸೊಕ್ಕಿದ ಚೌದಂತ ಗಜಂಗಳ ॥

ಗರುಡನ ಮೇಲೇರಿ ಗಗನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ।
ತರತರದಿ ಸ್ತುತಿಪ ಸುರಸ್ತ್ರೀಯರ ॥
ಮೆರೆವ ಗಂಧರ್ವರ ಗಾನವ ಸವಿಯುವ ।
ನರಹರಿ ನಮ್ಮ ಹಸೆಗೆ ಬಾ ॥ ೮೬ ॥

ನಿಮ್ಮಣ್ಣನ ಮನೆಯ ಸುಧರ್ಮ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ।
ಉಮೆಯರಸ ನಮಿಸಿದ ॥
ಧರ್ಮರಕ್ಷಕನೆನಿಪ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪ ।
ರಮ ಮೂರುತಿಯೆ ಹಸೆಗೆ ಬಾ ॥ ೮೭ ॥

ಇಂದ್ರನ ಮನೆಗ್ಹೋಗಿ ಅದಿತಿಗೆ ಕುಂಡಲವಿತ್ತು ।
ಅಂದದ ಪೂಜೆಯ ಕೈಗೊಂಡು ॥
ಅಂದದ ಪೂಜೆಯ ಕೈಗೊಂಡು ಸುರತರುವ ।
ಇಂದಿರೆಗಿತ್ತ ಹರಿಯೆ ಬಾ ॥ ೮೮ ॥

ನಿಮ್ಮ ನೆನೆವ ಮುನಿ ಹೃದಯದಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ।
ಧರ್ಮರಕ್ಷಕನೆನಿಸುವ ॥
ಸಮ್ಮತವಾಗಿದ್ದ ಪೂಜೆಯ ಕೈಗೊಂಡ ನಿ ।
ಸ್ಸೀಮ ಮಹಿಮ ಹಸೆಗೆ ಬಾ ॥ ೮೯ ॥

ಮುತ್ತಿನ ಸತ್ತಿಗೆಯ ನವರತ್ನದ ಚಾಮರ ।
ಸುತ್ತ ನಲಿವಪ್ಸರ ಸ್ತ್ರೀಯರ ॥
ನೃತ್ಯವ ನೋಡುತ ಚಿತ್ರ ವಾದ್ಯಂಗಳ ಸಂ ।
ಪತ್ತಿನ ಹರಿಯೆ ಹಸೆಗೆ ಬಾ ॥ ೯೦ ॥

ಎನಲು ನಗುತ ಬಂದು ಹಸೆಯ ಮೇಲೆ ।
ವನಿತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಡಗೂಡಿ ॥
ಅನಂತ ವೈಭವದಿ ಕುಳಿತ ಕೃಷ್ಣನ ನಾಲ್ಕು ।
ದಿನದುತ್ಸವವ ನಡೆಸಿದರು ॥ ೯೧ ॥

ಅತ್ತೇರೆನಿಪ ಗಂಗೇ ಯಮುನೇ ಸರಸ್ವತಿ ಭಾ ।
ರತಿ ಮೊದಲಾದ ಸುರಸ್ತ್ರೀಯರು ॥
ಮುತ್ತಿನಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಶೋಭಾನವೆನುತಲಿ ತಮ್ಮ ।
ಆರ್ತಿಯಳಿಯಗೆ ತಳಿದರು ॥ ೯೨ ॥

ರತ್ನಾದಾರತಿಗೆ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತನೆ ತುಂಬಿ ।
ಮುತ್ತೈದೆಯರೆಲ್ಲ ಧವಳದ ॥
ಮುತ್ತೈದೆಯರೆಲ್ಲ ಧವಳದ ಪದನ ಪಾ ।
ಡುತ್ತಲೆತ್ತಿದರೆ ಸಿರವರಗೆ ॥ ೯೩ ॥

ಬೊಮ್ಮತನ್ನರಸಿ ಕೂಡೆ ಬಂದೆರಗಿದ ।
ಉಮೆಯರಸ ನಮಿಸಿದ ॥
ಅಮರರೆಲ್ಲರು ಬಗೆಬಗೆ ಉಡುಗೊರೆಗಳ ।